

ROZBITÁ% ZRCADLO

Pondělí, 28 března 2016

Jste pověří, pátel? Vítíte na "stěpy z rozbitého zrcadla", které pátinájí dlouhaletou smůlu? A jestli věc, jak záhadná magie kolem zrcadlení vznikla? Ohledně těch stěp - tato pověra je velmi stará, pochází dokonce až z řecké mytologie. Podle jedné báje zlá Gorgona Medúza proměnila v kámen každého, kdo na ji by jen pohlédl...

Hrdina Perseus však toto kouzlo pátékonal - byl chytrý, tenhle mládenec... Vzal si na pomoc zrcadlo a ne tedy pátím na Medúzu, ale do jejího obrazu v zrcadle. Nu, a pak už ji klidně zabil, nebo až za zrcadlo její kouzlo nesahalo. Už Seneca viděl v zrcadle symbol mravního sebezpytování. Během staletí se však zároveň stalo také symbolem marnivosti a sebelásky. Pátípome me si, kolik malíř pátimalovalo ženám na svých obrazech tuto rekvizitu umocnili jejich archetypní rozměr Milenky. Zrcadlí krásu, smyslnou atmosféru, samotný proces zkrálování a erotické napětí; ženu atraktivní, toužící po uctívání a zbožňování, která nejen na obraze, ale také v životě zůstává nejdou nedotknutelná a nedosažitelná. Zrcadla se objevují například na smyslném obraze slavného benátského malíře Tintoretta "Zuzana v koupeli", na Vermeerově alegorickém plátně - plném tajemného světla - "Perlový náhrdelník", v zrcadle se prohlíží Rubensova "Venuše před zrcadlem" a stejně tak nechybí u "Venušiny toalety" od Velásqueze; v zrcadle se odráží plamen svíčky na temném tajuplném obraze "Kající se Magdaléna" a "Magdaléna se dvěma plameny" na díle pozoruhodného lotrinského mistra Goergese de la Tour a na mnoha dalších. Také v mnohých literárních příbězích vystupují kouzelníci nebo čarodějnice, v jejich zrcadlech se objevuje blízkí se nešťastí. Jedním z nejznámějších je pohádkové kouzelné zrcadlo, které vlastnila zlá macecha Sněhurky. Ale zpět - pověra, že rozbití zrcadla pátinájí smůlu, vychází z dlouhé historie strachu primitivních lidí z reflexních zobrazení. Lidé se domnívali, že obraz v zrcadle sdílí s odráženou osobou její polovina s ní má společnou duši, která se ztratí nebo poškodí, pokud se zrcadlo rozbije. Například báseň lorda Alfreda Tennysona - Paní ze Shalottu (1832) je založena na symbolice starých legend, v nichž rozbití kouzelného zrcadla pátědpovídá smrt. Pověry o smůle se ostatně váží i k jiným rozbitým objektům, například k pátětrženým náhrdelníkům z perel. V tomto případě vychází symbolika z podobnosti perel a slz. Proto je také prsten s perlami tradičně považován za nešťastný svatební předmět. Známy je také důvod, proč rozbité zrcadlo znamená sedm let nešťastí. Ve stěpech se totiž prý poškodí i jinak nesmrtelná lidská duše, a stať se jí. Věc trvá mystických sedm let, než se duše vyléčí. Nu, a protože zrcadla odráží její lovčí duše se v nich vidět zlé čarodějnice a upíři... A co takhle podkova, která naopak je symbolem štěstí? Ale o tom zas pátě... JUDITA